

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γουτσάρης καὶ ὡς ἐπὼν. Μακεδ. (Γρεβεν.) καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν τύπ. ὡς παρωνύμ. Μακεδ. (Ἐλάτ.)

γούτσος ὁ, Ἀντίπαζ. Ἑρεικ. Ἡπ. (Πάργ.) Θάσ. Θράκ. (Ἡρακλίτ.) Ἰθάκ. Κέρκ. Μαθράκ. Ὁθων. Παξ. Σκύρ. γούτσους Εὐβ. (Λιχάς) Προπ. (Πέραμ.)

Ἐκ τοῦ Βενετ. *guzzo* = λέμβος ἀλιευτική.

Λέμβος, ἀλιευτική, συνήθως ἄνευ βυθίσματος καὶ μὲ ἡμι-κυκλικὴν πρῶραν καὶ πρύμνην ἐνθ' ἄν.: Πῆρα τὸ γούτσο τοῦ ξαδέφρου μου κ' ἐπῆα γιὰ ψάρεμα Ὁθων. Μὲ τέσσερις παλιόταβλες θὰ κάμης γούτσο; Ἑρεικ. Οὐ γούτσους ἔχ' δυνὸ πονδουστάματα ἴσια Εὐβ. (Λιχάς). Συνών. *μ π ό τ η ς*.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γούτσος καὶ ὡς ἐπὼν. Ἀθῆν.

γόφα ἡ, Θήρ.

Ἐκ τοῦ οὐς. *γ ό φ ο ς*.

1) Τὰ ἄνω μέρη τοῦ ποδός, τὰ γόμφια κῶλα. 2) Ὁ πόνος τῶν γόμφων. Συνών. *γ ο φ ό π ο ν ο ς*. 3) Συνεκδ., ὁ ὑποστάς ἐξάρθρωσιν τῶν γόμφων. Συνών. *γ ο φ ά δ ι*, *ξ ε γ ο φ έ α ρ η ς*.

γοφάδι τό, ἐνιαχ. γουφάδ' Μακεδ. (Βογατσ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. *γ ο φ ό ς* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ά δ ι.

Ἀνθρωπος χωλαίνων ἐκ παθήσεως τῆς ἄνω ἀρθρώσεως τοῦ μηριαίου ὁστοῦ ἐνθ' ἄν. Συνών. *γ ό φ α 3*, *ξ ε γ ο φ έ α ρ η ς*.

γόφαινα ἡ, ἐνιαχ. γόφαινα Ἰμβρ. γούφαινα Λεξ. Περίδ. Αἰν. Βυζ. Λεγρ. Μπριγκ. Βλαστ. 430 Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὐς. *γ ό φ ο ς* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -α ι ν α.

Ὁ μεγάλος *γ ό φ ο ς*, εἶδος ἰχθύων ἐνθ' ἄν. Συνών. *γ ο φ ά ρ α*, *γ ο φ α ρ ο μ ά ν ν α*.

γοφάρα ἡ, ἐνιαχ. γοφάρα Ἀντίπαζ. Ἑρεικ. Κέρκ. Μαθράκ. Ὁθων. Παξ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐς. *γ ό φ ο ς* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ά ρ α.

Γ ό φ α ι ν α, τὸ ὅπ. βλ., ὅπου καὶ συνών., ἐνθ' ἄν.: Τώρα γλέπω πού ἐπιμακες βόλικά ψάρια, ἀλλὰ κι αὐτὴ ἡ γοφάρα τὰ κουπώνει ὅλα (τὰ κουπώνει=τὰ ὑπερβάλλει) Ἑρεικ.

γοφαράκι τό, κοιν. γοφαράκι Πελοπν. (Ἅγιος Ἄνδρ. Μεσσην. Πυλ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. *γ ο φ ά ρ ι (Ι)* καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ά κ ι.

Ὁ μικρὸς ἰχθύς *γ ο φ ά ρ ι* ἐνθ' ἄν. Συνών. *γ ο φ α ρ έ λ ι*, *γ ο φ α ρ ό π ο υ λ ο*, *γ ο φ ό π ο υ λ ο*, *λ ο υ φ α ρ ά κ ι*.

γοφαρέλι τό, Ἡπ. (Πάργ.) γοφαρέλι Ἀντίπαζ. Ἑρεικ. Κέρκ. (Αὐχινόν. Κάβ. Καρυσ. Κασσιόπ. Περούλ. Ρόδ. κ.ά.) Μαθράκ. Ὁθων. Παξ.

Ἐκ τοῦ οὐς. *γ ο φ ά ρ ι* καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -έ λ ι.

Γ ο φ α ρ ά κ ι, τὸ ὅπ. βλ., ὅπου καὶ συνών., ἐνθ' ἄν.: Ἐπιμακα μὲ τὴ τογιὰ ἵνα γοφαρέλι (τογιὰ=συρτὴ) Ἡπ. (Πάργ.) Ἐκατα μελίσματα καὶ τὰ ῥριζα ῥς τὴ θάλασσα, γιὰ νὰ μαζευντοῦνε γοφαρέλια νὰ τσοῦ ρίξω βουρλότο (μελίσματα=τεμάχια μικρῶν ἰχθύων ἀναμειγμένα μετὰ τυροῦ καὶ ἄρτου, βουρλότο=δυναμίτης) Ἑρεικ.

γοφάρι τό, κοιν. γοφάρ' Ψαρ. γουφάρι πολλαχ. γουφάρ' πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. γουβάρι Πελοπν. (Λακων.)

γοφάρι Ἄνδρ. Ἀντίπαζ. Ἑρεικ. Κέρκ. (Αὐχινόν. Κάβ. Καρυσ. Κασσιόπ. Περούλ. Ρόδ. κ.ά.) Παξ. Πελοπν. (Μάν. Μεσσην.) γκουφάρι Χίος γουφάρ' Μακεδ. (Βλάστ. Γρεβεν. Ρουμλ.) γλοφάρ' Θράκ. (Τσακίλ.) λουφάρι Θήρ. Κάλυμν. Κάρπ. Κάσ. Κρήτ. (Χαν.) Κωνπλ. Λέρ. Μῆλ. Χάλκ. — Γ. Δροσίν. Ψάρεμ., 85 Γ. Ψυχάρ., Ὀνειρ. Γιαννίρ., 482 Α. Μαμμέλ., Θαλασσιν., 104 Κ. Ἀνακινάδ., Θαλασσ. Ἐγκυκλοπ. 2, 208—Λεξ. Περίδ. Βυζ. Λεγρ. Μπριγκ. Βλαστ. 430 λουφ-φάρι Μεγίστ. λουφάρ' Θράκ. (Συληβρ.) Προπ. (Πάνορμ.) Σάμ. ὀφάρι Τσακων. ὀυφάρ' Προπ. (Μηχαν.) ὀφάξι Τσακων. (Μέλαν. Πραστ. Τυρ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. *γ ό φ ο ς* καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ά ρ ι. Ἡ λ. ὑπὸ τὴν σημ. εἶδους ἰχθύος ἤδη Βυζαντ. Βλ. Ε. Κριαρᾶ, Λεξ. Μεσν. εἰς λ. *γ ο μ φ ά ρ ι ο ν*. Ὁ τύπ. *λ ο υ φ ά ρ ι* ἐκ τοῦ Τουρκ. *lūfer* = εἶδος σκόμβρου. Πβ. M. Vasmer, *Études greco-slaves* 3 (1909), 117.

1) Τὸ ἰσχίον Μακεδ. (Βλάστ. Γήλοφ. Γρεβεν. Δεσκάτ. Ρουμλ.): *Γιόμουσιν τὰ γουφάρια τ' μὴ τ'ς ζωστῆς* Ρουμλ.

2) Ὁ ἐσφηνωμένος ἐντὸς τοῦ ἐδάφους λίθος Τσακων. (Μέλαν. Πραστ. Τυρ.): Ἀγκωνάξα τθαὶ ὀφάξα (ἀγκωνάρια καὶ γοφάρια, εἰς μεγάλα, δηλ. κομμάτια νὰ κοπῇ τὸ σαπούνι) Μέλαν. *Νὰ ρᾶρε κᾶτσι ὀφάξα π' ἐμπάλητσε σάμερε ὁ Νι-χάλη* (νὰ ἰδῆς κᾶτι μεγάλες ριζιμιές πέτρες πού ἐβγαλε σήμερα ὁ Μιχάλης) Πραστ. 3) Ὁ ἰχθύς Τραχύνωτος ὁ λευκός (*Trachinotus glaucus*) τῆς οἰκογ. τῶν Καραγκιδῶν (*Carangidae*) σύνθηθ.: Ἐπιμακα μὴ σμέρενα κ' ἕνα γοφάρι Ἑρεικ. *Μ' τσαπαρὶ ψαρεύουν παλαμύδες, γουφάρια κὶ σανρίδια* Προπ. (Πέραμ.) Ἐνα βαρελάκι λακέρδα καὶ γουφάρια Προπ. (Πάνορμ.) Οἱ πονηριὲς τοῦ γουφαριοῦ δὲ μωιάζουνε μὲ τοῦ κεφάλου Κ. Μπαστ., Ἀλιευτ., 33 || Παροιμ.

Ἐδώσαμε τοῦ δόλουμα κὶ πήραμε λουφάρ' (ἐπὶ τῶν διὰ μικρῶν μεγάλων ὠφελουμένων) Σάμ. || Ἄσμ.

Ψάρια σ' ἔστειλα γουφάρια, | γιὰ νὰ μ' ἀγαπᾶς καθάρια Λῆμν.

γοφαρόδιχτο τό, ἐνιαχ. γουφαρόδιχτου Ἰμβρ. Λῆμν.

Ἐκ τῶν οὐς. *γ ο φ ά ρ ι* καὶ *δ ί χ τ υ*.

Δίχτυον διὰ τὴν ἀλιεῖαν γοφαριῶν.

γοφαρομάννα ἡ, ἐνιαχ. γουφαρουμάννα Ἰμβρ. Λῆμν.

Ἐκ τῶν οὐς. *γ ο φ ά ρ ι* καὶ *μ ά ν ν α*.

Γ ό φ α ι ν α, τὸ ὅπ. βλ., ὅπου καὶ συνών., ἐνθ' ἄν.: Ἡ γουφαρουμάννα εἶρι μιγάλ' σὰν οὐρκύν' (=παλαμύδα) Λῆμν.

γοφαρόπουλο τό, ἐνιαχ. γοφαρόπουλο Πελοπν. (Μεσσην. Πυλ. Τριφυλ.) γοφαρόπ'λο Πελοπν. (Μεθών.)

Ἐκ τοῦ οὐς. *γ ο φ ά ρ ι* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -π ο υ λ ο.

Γ ο φ α ρ ά κ ι, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Ἐρριζα ἵνα δυναμίτη ῥς τὴ θάλασσα κ' ἐσκότωσα ἕνα βουλούκι γοφαρόπ'λα Πελοπν. (Μεθών.) Συνών. *γ ο φ α ρ ά κ ι*, *γ ο φ α ρ έ λ ι*, *γ ο φ ό π ο υ λ ο*, *λ ο υ φ α ρ ά κ ι*.

γόφαρος ὁ, ἐνιαχ. γόφαρος, Ἀντίπαζ. Ἑρεικ. Κέρκ. Μαθράκ. Ὁθων. Παξ.

Ἐκ τοῦ οὐς. *γ ό φ ο ς* καὶ τῆς μεγεθυντ. καταλ. -α ρ ο ς.

Ὁ λίαν ἀνεπτυγμένος ἰχθύς *γ ό φ ο ς* ἐνθ' ἄν.: Τέτωο γό-

